

drugih, koji nisu katolici. Na taj će način, iskrenost i nesebičnost njihova pothvata biti očitija. Bit će jasno da ne idu za zauzimanjem položaja, nego za samom stvari, za »moralnom vrijednošću kulture i ljudskih djela«.

Crkva priznaje legitimnu autonomiju i vlastitu zakonitost zemaljskih stvari, njihove vlastite principe i metode i slobodu potrebnu za njihov razvitak, te deklarira svoju načelnu nekompetenciju na tom području. Ujedno odbacuje nauku prema kojoj bi se društvo trebalo izgraditi bez ikakva obzira na vjeru. Pri tome misli u prvom redu na moralne zakone koji se temelje na Božjoj volji, upisanoj u bit samih stvari. Društvo se, istina, može socijalno, ekonomski, politički i kulturno organizirati bez obzira na vjeru i moralne zakone, ali onda ono nije nevino pred Božjim očima, onda ono ne slijedi put prema svojoj naravnoj i bitnoj svrsi.

Laici — duša svijeta (Lg 38)

Ista je misija Crkve i laičkog apostolata. I laici su Crkva. Ako je misija Crkve da Kristovom svjetlošću rasvijetli sve ljude, navješćujući Evanđelje svakom stvoru, cilj laičkog apostolata ne može biti drugo nego Isus Krist, njegovo uskrsnuće i život, njegova poruka i njegovo obećanje. Laici, koji su članovi Crkve, imaju dosta i poslanje da to svijetu objave. No budući da se u njima samima kao kršćenicima obnavlja smrt i uskrsnuće Kristovo, njegov život i njegova osoba, svako bi drugo objavljivanje Isusa Krista svijetu bilo uzaludno bez objavljivanja svoga kršćanskog bića. Objava Krista svijetu po laicima jest objava kršćanskog bića laika, kristocentrično oblikovana i ostvarena. Kršćanin nema u prvom redu svjedočke usne nego svjedočko biće. On je Božje kraljevstvo, on je Krist, dio njegova Tijela. Kao takav živi je znak Boga u čovječanstvu, kao što je Isus bio. On je putokaz k centru svega, k živome Bogu. U tom se sastoji pravrijednost laika i njegova života u svijetu, iz koje se izvode sve ostale vrijednosti laičkog života.

DVIJE PJESME

Anita Pavić

VIDENJE

jasnoća lica djetinjeg
podnevna voda kap iskana
od čežnje

blagost oca mojega
kruška spomen ranjava

u zoru molim za spasenje
skitnice umorne

na tvrd kamen usnula je
Marija Magdalena
ugledavši svoj žalosni lik

u beskrajoj vodi

TRAGANJE ZA UTJEHOM

iskupi moju žalost i dramu
hamletovskog iščekivanja
i moju sudbu pretoči u sliku čarnu
i nevinu
zagrli me čistoćom velom me pokrij
u nasrtanju snova
ti me izliječi od rana nenadanja
od umiranja od propasti

i reci mi
riječ snažnu od Riječi uzetu

STO LJETA MOGA OCA

Stanislava Adamić

Imah oca ...
u muziku
preselilo se
Netaknuti klavir
sada odzvanja
Grobnica sama
u tisuće nota je razdana

Moj otac
sada sto ljeta broji
uz tihe pjesme
i orgulja glas
Još ima staza — govori
sve što se voli
n a j d u b l j e

Nježnost nježnosti dana
i pobune
i ozvučene ikone
I klonuća
što neba plamenom plijene

Otac sanja
Otac rasanjuje
Hod mu nebom
zviježde razvezuje